Ч. 88. Четвер 6 мая (23 цьвітня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злозкенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З клюбів. — Положене на Угорщині.

„Narodni Listy“ доносять, що в парлямент відбула ся оногди міністерска рада в справі праць теперішної сесиї парляменту. Правительство рішило домагати ся ухвалення податкових законів і санациї краєвих фінансів.

Правительство думає, що всі ті закони можна полагодити в першім читаню протягом сего тиждня, а відтак відіслати їх до специяльної комісиї, зложеної з 52 членів, де рішить ся судьба тих законів. Міністер скарбу не має надії, аби ті проєкти можна перевести без зміни, але знає, що поробить ся ріжні зміни в користь автономії країв. Правительство надіє ся, що з помочию польско-німецкої більшости зможе їх перевести против славяньскої унії та социялістів.

Що-до анексийних законів, то бар. Еренталь і бар. Буриян, котрі зложили такі великі тягарі на плечі бар. Бінерта і дра Біліньского, не уважають полагодженя тих законів наглячою справою.

Про полагоджене повного буджету по червень нема що й говорити. Через те буде мусів міністер скарбу предложити нову піврічну буджетову провізорию.

Крім того буде мусіла палата заняти ся торговельним договором з Румунією та законом про льокальні зелізниці.

Многі прогалини в державнім буджеті справляють найбільшу журбу правительству і парляментови. Лївідация послідних тиждній дасть дуже великий результат, а на будуче видатки побільшать ся.

На вчера (год. 9½ рано) скликала президия україньского клюбу засїдане.

Вчера також о год. 10 відбуло своє засїдане польске Коло.

„Славяньска Унія“ постановила своє нагляче внесене в справі загребского процесу, котре мав поставити проф. Масарик, відложити до необмеженого часу.

З огляду на ту постанову палата зможе приступити до першого читаня предложень про конституцийні податки та про санацию краєвих фінансів.

Всі внутрішно-політичні кризи, які від часу до часу виринають в Угорщині і відбивають ся також на австрийских відносинах і становищу всеї монархії, виходять безнастанно з табору независимців, котрих виразною метою є відокремлене Угорщини і положене звязи з Габсбурскою династиєю лише на основ особистої унії. Вправді голова независимців міністер торговлї Кошут, не виступає тепер так різко і старає ся всї змаганя переводити дипльоматично, однак ліве крило табору независимців дуже рухливе і не проминоває в послідних роках ані одної хвилї, щоби не вихіснувати розвязки кризи для здійстненя своєї ідеї. То крайне крило независимців розвинуло живий рух, котрий росте з кождим днем. Той рух ведуть ті крайні независимці так зручно і уміють всї живла свого табору так оголомшити покликами до повної солїдарности, що мало що не всї члени сего сторонництва підлають ся тим покликам.

В тій агітациї немале значінє має само імя провідника независимців, Кошута, котрого агітатори представляють прихильником тако розвязки кризи, що керму державну повинні обняти самі независимці, котрі тепер становлять переважну більшість бувшої коаліциї. Цілим тим рухом кермує властиво президент сойму Юст, а послугує ся лише фірмою Кошута і в тім проявляє ся слаба сторона сего крайнього крила, бо коли би виявило ся, що независимцям не віддано би державної керми в руки

Жорстокість.

З француского — Оссіта.

Оперши ся ліктями на поруче Понте Веккіо (старого моста) Сент Джон де Трасі роздивляв ся довкола. Було дуже горячо, а сонячне проміне танцювало по поверхні зеленкуватої води.

Ліворуч, мов пустивши корінє в ріку, підносили ся нерівні доми, жовтаві або брудно білі, трохи понурі або ясні, подіравлені всюди, в незлічимих місцях, вікнами всяких розмірів, ріжних і дивоглядних форм. Там були малі, круглі віконця в середині якогось старого склепленого лука, далі довгі, широкі, малюсінькі аж до квадратових дахових віконець, таких маленьких, що, сказав би, в них ледво є на стілько місця, щоб достарчити досить повітря для одної клїтки. І все те без ніякісінької симетрії, в таких місцях, де того найменше можна-б ожидати, так як у тих комічних рисунках, що рисують малі діти. Були там також дуже тїсні бальконики, а десь не десь зелені стори.

Висовість домів була також забавно не правильна: деякі були дуже довгі, инші зовсім низенькі, инші худі-худі, мов карикатура Англїчанина і вузкі до неправдоподібности, знов инші значно ширші, з видом троха ситійшим: а на всіх були невеличкі дахи, навислі так, як дашки кашкетів над чолом.

Мали ті доми свій особливий вираз і, бачилось, були обтяжені всякого рода нещастями і слабостями. Один, троха грубенький, подабав на горбатого; другий, бачилось, був хромий; був один кривоногий; один маленький, низенький, виглядав мов безногий калїка на відпустї. Але всї ті їх слабости були якісь веселі, збуджували сьмїх. Обсипані сонячним проміннєм, пречудово погані і артистичні ті доми були абсолютно роскішні для ока, як ні один инший закуток у Фльоренциї.

Сент-Джон де Трасі розумів зараз тих домів, але час від часу він озирав ся і его зір бігав по Понте Веккіо. Він виняв годинник.

— Вже шеста — промовив стиха — вона сказала, що буде о пятій.

І він знов почав вдивляти ся в три мости на Арно, що були перед ним, і далї, геть на краю обрію, в синї гори. Але він не бачив анї ріки, анї домів-калїк, та за те дуже виразно бачив той сальон у віллї Норі, де у перве спіткав свою долю.

Він і доси почував ту дивну радість, яка опанувала его тоді, коли побачив сю жінку з очима мов синї аксамітки на білім тлї. Она була рудава — може підмальована, але се не шкодило, бо єї тїло було дивно біле. В руці держала чашку чаю і не уважаючи на довгі рукави, що обтискали єї руку, вона порушувала ся свобідно і зручно, так як майже всї жінки, що привикли до тої невеличкої невигоди — пити чай стоячи і держати ще дещо в руках.

Она була на прочуд зграбна, а єї незвичайна постать була дивно гарна і видавала ся високою задля сукні з довгим треном з дуже мягкого шовку, коліру ярко пурпурового, що виглядав мов почервонїлий фіолет.

Не було нікого більше в тій комнаті, тілько она — она і склеплена стеля покрита старими фресками з cinquecento; тілько ся стеля і ся жінка були однаково артистичні.

Коли де Трасі побачив єї, він власне розмовляв з гарною леді Честер, милою особою, що все мала серце на долони, а долоню дуже велику і все отворену.

В тій хвилї єго розмова зробила ся баламутною і він видивив ся, дійстно очарований сею фіолєтовою появою. Все було гармонійне у тої жінки, колїри і поза, рухи і матерії і єї довгі білі руки, що нколи опускали ся на пурпурову сукню, видавались єму незрівнаним малярским мотивом.

— На кого се ви так видивили ся, Сент-Джон? — запитала леді Честер і обертаючи ся на своїх великих ногах, зирнула в той бік. — А, на паню де Клєв? Ну, як она вам подобає ся? Я не люблю таких ексцентричних осіб.

— Хто такий та пані де Клєв? — спитав він.

— О, варіятка! Она дуже богата... Австриячка, здасть ся, єї мати була Француэка... Говорять про якусь історию... Так, у неї є муж, нудар, зарозумілий, ідеально глупий... Дехто дуже подивляє єї, та по мойому она сьмішна і язиката. Так, так, она збудована чудово і знає ся дуже добре, але одягає ся по просту непри-

а наслідком того Кошут глядів би иншої розвязки, як вже нераз про те натякав, тоді станули би по его стороні і всі ті крайні живла, що йдуть за покликом Юста і сего крайного крила. Задля тої причини сей рух не є так грізний, бо він не вплине рішучо на розвязку кризи.

Але мимо того мадярскі независимці вже уложили велику проґраму, сподіваючись дістати державну керму виключно в свої руки. В сю проґраму втягнена також банкова справа (окремішність угорского банку), але не має вже там головного значіня. Читаючи сю проґраму, дізнаємо вражіня, що ріжні можуть бути способи розвязки банкової справи і мов би тепер розходило ся независимцям о усунене з денної черги сеї справи, коли вже з її підмогою повело ся розбити мадярску коаліцию. Головною метою змагань табору независимців є осягнене самовласти. Безличні політики признають ся до того зовсім явно, смиреннійші намагають ся се ще закривати якою небудь покришкою. Все инше, що говорить ся, має цілию лише сю гадку. Щоби ту ціль осягнути, запевняють независимці, що їх сторонництво було би більше уступчиве що до домагань випливаючих з їх проґрами, наколи би дано ему личну поруку повіренем ему державної керми, що загальна політика державна буде відповідна сій проґрамі.

Головна ненависть независимців звертає ся против ґр. Андрашого, котрий разом з прихильниками угоди з 1867 р. злучив ся до національної боротьби перед чотирма роками з независимцями, а тепер став для них більше невигідний, як ті противники, з котрими они вели боротьбу.

Сторонництво независимців, котре всю свою політику і свої змаганя основувало на двозначностях, уважає ґр. Андрашого небезпечним товаришем боєвим задля его отвертости. Окрім того був він і тому ненависним для независимців, бо держав в своїх руках сю міністерску теку, котра представляє політичне значіне в краю.

Независимці раді би отже міністерство внутрішних справ захопити в свої руки, бо оно має вплив на начальників комітатів (жупанів) а тим самим і на вибори на случай розвязаня сойму. До того треба додати, що одною з найважнійших і найблизших задач правительства буде переведене виборчої реформи, а від уложеня сеї реформи буде зависимим, котре сторонництво в краю осягне власть і значіне. Переважна часть независимців дістала свої мандати довголітною демаґоґічною боротьбою веденою поміж найширшими верствами населеня і тому тревожить ся тим, наколи би виборча реформа була так уложена, що давала би перевагу більше осьвіченим живлам, а ще більше, коли би також допускала виключувані від участи а бодай значно обмежувані немадярскі народности. Виборча реформа була отже тим страшилищем від самого почину, їй висувано безнастанні трудности і перепони і се головна, хоч не одинока причина, що независимці покористували ся банковою справою, щоби як раз перед введенем виборчої реформи викликати кризу.

Але також ґр. Андраші грає неясну гру. В приватній розправі в соймі висловив ся, що на его погляд було би найліпше, коли би независимці обняли державну керму і що він готов своїм впливом допомогти до сего. Кошут однак звернув увагу на те, що така розвязка зустріне ся з великими перепонами, а з сумнівами Кошута згоджують ся також і в дальших кругах. Чи пересправи, які монарх має перевести з мадярскими політиками в Будапешті, доведуть до проясненя, покаже ся небавом.

Новинки.

Львів, дня 5-го мая 1909.

— **Є. Е. ВПр. Митрополит Шептицкий** вертає до Львова дня 7 с. м. і буде тут постійно аж до дня 17 мая. Відтак виїздить на канонічну візитацию деканатів миколаївского, жидачівского, скільского і тухляньского. До Львова верне з візитациї аж в другій половині червня.

— **Гарна сокільска статистика.** Львівский „Сокіл" заложив доси 414 пожарних а 21 ґімнастичних філій. Філії обовязані що року присилати матерному тов. звіти з річної діяльности. Зі звітів 200 пожарних філій, які їх найскорше надіслали, показує ся, що они числять 10.297 членів, між якими є 446 женщин. Майна готівкою мають ті 200 філій 9.206 К, а в інвентари 23.415 К. Три філії мають свої власні доми, а се в Липици дол., Бабухові і в Малехові к. Жидачева. Сокільскі стяги ратували минулого року при 289 огнях і дістали 94 грошевих нагород з „Дністра" а 28 від инших асекурацийних товариств. Ті 200 філій уживають 198 сикавок, мають 676 метрів ссучого вужа, півтретя кільом. струєвого вужа, 187 бочок на воду, 917 ведерець, 426 драбин, 692 гаків і т. д. Головами в тих філіях є: 118 селян хліборобів, 51 сьвященників, 9 урядників, 7 ремісників, 6 учителів, 3 студенти, 3 ем. жандарми, 1 ем. капітан, 1 купець і 1 завідатель дібр. Начальниками стягів є: 177 селян хліборобів, 14 ремісників, 4 студенти, 2 учителі, 1 купець, 1 посесор і 1 урядник.

— **Пекарске віче в Перемишли** відбуло ся дня 26 і 27 м. м. при участи 62 пекарів. Було 11 рефератів і ухвалено богато внесень та резолюций. Між иншими ухвалено, що пекарні не повинні приймати звороту булок з реставраций і каварень з оглядів ґіґієнічних. Рішено також уряджати в 1910 р. пекарску виставу, здаєть ся в Перемишли.

— **Жертви на школи.** В Празі опроведено в неділю т. зв. „день дітий", який обходять в Чехах що року. В тім дни ставлять на улицях скарбонки, до яких публика вкидає лепта на удержане приватних шкіл ческих. Звичайно ті складки доходять в тім одним дни до квоти поверх 100 тисяч корон. В подібний спосіб збирають Поляки на Tow. szkoły ludowej в день обходу конституциї 3 мая.

— **Самоубийство 96-літної старушки.** В Будапешті кинула ся в понеділок з другого поверха на улицю 96 літна старушка, вдовиця по купци Сам. Дайтш. Від довшого вже часу мала напади мелянхолії з причини браку відомости від сина, котрий виїхав до Америки.

— **Дрібні вісти.** На зелізничім шляху Львів-Куровичі відкрито на ново рух поїздів денних. — Вчерашної ночи вломили ся злодії до склепу купця Мавр. Месля при ул. Бляхарскій у Львові і забрали дуже богато товару та 90 К готівки. — На виставі річий з часів архикняза Кароля у Відни виставлено 2 ордери Наполеона І, які він мав на собі в битві під Ватерльо. Ордери дуже хороші і звертають на себе загальну увагу. — В Струшевичах коло Нижанкович занятому в тамошнім тартаці хлопцеви Мих. Ґарбусови урвала машина кілька пальців правої руки. Хлопця відвезено до шпиталю в Перемишли. — В Довгім коло Устя зеленого вибух дня 28 марта грізний пожар, котрий при сильнім вітрі знищив 56 загород селяньских разом з господарскими будинками. — Контрольор каси хорих в Ріксдорф під Берлином, Кеніґ, спроневіривши 60.000 марок, застрілив свою жінку, дочку і себе, хотячи в той спосіб уникнути встиду. — В часі лїцитациї, яка сими днями відбула ся в Парижи, купив один збирач старинностий твори Молїєра видані в 17 ім столїтю за 170.000 франків. — В Дармштадті арештовано оногди 25-

---

лично. Але не лакомте ся на неї, мій любий, з нею нічого не порадите, навіть ви. Розумієте? Нічого не порадите! Се не жінка. Она обридливо вчена, малює, пише — просто страхіте, не правда? Она ні про що не думає, тілько про гармонію колірів своїх суконь і свого тіла, і малює ся. Она вдає з себе жінку якогось висшого типу, бо ніколи не мала любовника — а про те она не жиє зі своїм мужем. Она не любить мужчин! Надто она сентиментальна, велика еґоїстка і дуже зарозуміла — ось що!

— Представте мене їй — мовив Сент-Джон де Трасі.

— Але ж кажу вам, що з нею не порадите нічого.

В его очах грала веселість; крайня глупота все забавляла его; він бавив ся нею артистично, як чимсь скінченим у собі, далеко ліпшим від мірного ума. І він відповів супокійно:

— Алеж дорога леді Честер, часом чоловік любить побалакати... для відміни!

— Де Трасі бажає балакати! Новий Сент Джон відкриває ся нам! — скрикнула она.

— Мій Боже, дорога пані — відповів Сент Джон флеґматично — я все силкую ся пристосувати свою поведінку до поведінки і до смаку тих осіб, серед котрих обертаю ся...

— Імпертінент! — скрикнула леді Честер.

Він зробив дуже невинне лице і запитав:

— Значить, пані, ви справді не хочете представити мене?

— Але-ж я не можу, я не знайома з нею, з сею комедиянткою!

Він поклонив ся і відійшов від неї і подав ся в напрямі до пані де Клев.

Добра містріс Кей, пані дому, була так занята роздаванем чаю, що не можна було й подумати про те, щоб на хвилю перервати їй се занятє, а зрештою він не знав нікого в тім сальоні, бо тілько вчера прибув до Фльоренциї.

І от він постановив чекати і оперши ся о стіну, обернений лицем до неї, він придивляв ся їй. Она все держала руки звішені, без рукавичок і з далека дивила ся в вікно, з виразом неприступної. Її великі, темносині очи були мов мертві. Сидячи троха осторонь, з далека від купки инших, що пили чай в негармонійних поставах, она виглядала мов велика, чудова та невжиточна квітка серед ярини.

Він не зводив з неї очей і его артистична душа була причарована. Звільна, сам не знаючи, коли і як, він наблизив ся до неї. І в тім нараз пані де Клев усьміхнула ся якимсь вдержаним, мимовільним, троха ущипливим усьміхом. В її чудових очах знов заясніло житє — она зирнула на него. Потім, по хвилі ваганя она промовила:

— Я чула все, що оповідала вам леді Честер. А що она змалювала вам мене як ексцентричку, то хочу бути раз такою і звільню вас від того, щоби хтось представляв вас мені.

Він завважив, що її голос був як раз такий, який повинен був бути, якого він ждав, в повній гармонії з усею її появою, так як і все у тої жінки. Она говорила далі.

— Зрештою ви не потребуєте представляти ся мені, пане де Трасі. Я знаю вас від давна через вашу тітку, одну з моїх рідних і найліпших приятельок, у котрої я навіть сьогодні маю вечеряти. Леді Теквіль богато говорила мені про вас. Она позваляє мені добирати колірів моїх суконь, вибачає мені злочин писаня і навіть звиняє мене за те, що в мене нема любовників.. Леді Честер забула ще сказати, що я поступаю некоректно: ось вам і проба такого мого поступку!

І она почала сьміяти ся дуже гарним, троха сумовитим сьміхом.

Так почала ся їх знайомість. В его памяти все те було, немов стало ся вчера, хоч від того часу минув рік і ще й місяць.

Від того дня они видали ся день у день, то в її помешканю, то у їх старої спільної приятельки. Они разом звиджували ґалерії, з тим глубоким розуминєм штуки, що злучувало їх обоє, а по полудни они їздили за місто. Але найліпше в цілій Фльоренциї она любила вид із отсего Понте Веккіо. Від коли они приходили сюди обоє і оперши ся ліктями на поруче, вдивляли ся в ті неоднакові доми.

(Конець буде).

літного Йогана Шнеля під закидом отроєня своєї жени, обезпеченої на 90.000 марок.

— **Убийство.** В Жабю — як звідтам доносять — убито сими днями тамошного господаря Івана Соколовского. Яко підозрілих о той злочин увязнено братів Соколовского, Михайла і Василя та матір Олену, котрі від довгих літ вели спір о батьківский ґрунт.

— **Голяндска наслідниця престола.** Ціла Голяндия була при кінци минувшого місяця в великім напруженю, бо ожидала розвязаня своєї королевої Вільгельміни. Редакцийні репортери бігали довкола королівского замку, щоби захопити найпершу вістку про молоде щастє краю, яке мало прийти на сьвіт. Аж ось дня 28 цьвітня одна часопись видала надзвичайний додаток, в якім оголосила радістну вістку, що народила ся наслідниця престола. Та сейчас сю вістку з двора заперечено, яко неправдиву. І знов ждала столиця Амстердам і ціла Голяндия, ждала і діждала ся щасливої розвязки сего питаня дня 30 цьвітня. Часопись, що два дни тому була оголосила народини наслідниці престола, не була фальшивим пророком, бо справді уродила ся дівчина. Вістка про сю радістну для Голяндиї подію розійшла ся досьвіта по Амстердамі. До рана було вже ціле місто прикрашене прапорами і фестонами. Улицями міста грали музики а товпи народа співаючи спішили оглядати королівский замок. Третого дня відбули ся хрестини наслідниці престола, якій дано імена: Юлияни, Людвики, Емми, Мариї, Вільгельмини. Додати би ще, що королева має 28 літ.

— **Нещасливі пригоди.** При будові мосту зелізничого коло Тернополя стала ся перед кількома днями така нещаслива пригода: Спадаючий камінь вранив так сильно в голову муляря Стефана Панкевича, що его в безнадійнім стані треба було відставити до шпиталю в Тернополи. — Із Станиславова доносять: При чищеню каналів в камениці Адлерсберґів при ул. Липовій утопив ся в ночи з понеділка на второк минулого тиждня 36-літний зарібник Яков Сапа родом з товмацкого повіта. Вина за сю пригоду спадає на властителя камениці, котрий хотів хитро мудро невеликим коштом перевести чищенє каналів і ужив до того людий нефахових. Нещасливий полишив вдовицю без всякого заосмотреня.

— **Оповіщенє.** Принятє аспірантів на І рік ц. і к. кадетскої школи для піхоти у Львові відбуде ся з початком року шкільного 1909/10 в половині вересня б. р. Принятє аспірантів на висші літа послідує лиш виїмково. Принятє аспірантів на IV р. є неможливе. Услівя принятя на І рік є слідуючі: а) австрийске, взглядно угорске або босн.-герцеговиньске горожаньство, б) фізичне уздібненє, в) житє бездоганне, г) вік що найменше 14 літ і не переступаючий 17 (1 вересня б.р.), д) укінченє що найменше з достаточним поступом чотирох низших кляс школи реальної або ґімназиї, причім не зважає ся на недостаточний поступ в язиках латиньскім і грецкім. Абсольвенти, котрі що найменше з вдоволяючим (добрим) поступом укінчили на підставі розпорядженя ц. к. Міністерства просьвіти з дня 26 червня 1903 р. Ч. 22.503, оснований і зі школами виділовими получений курс науковий, на котрім язики німецкий і француский, а також альґебра суть предметами обовязковими, можуть бути виїмково приняті до вступного іспиту на перший рік.

Крім сего мусять аспіранти зложити в кадетскій школі вступний іспит і таксу 26 взглядно 160 або 300 корон. Приме предкладанє просьби до міністерства недозволене.

— **З зелізниць державних.** Стация „Городенка-Двір“ на хляху Делятин-Коломия-Стефанівка від 1. мая с. р. буде називати ся „Якубівка“.

— В цїли оживленя руху прогулькового до всхідного Бескиду буде видавати ся від 15. мая аж до 30. вересня 1909 в кожду суботу і неділю, як також в кожде сьвято і в день попереджаючий якенебудь сьвято обох католицких обрядів зі Львова до Скольного, Гребенова, Тухлї, Сланска і Лавочного, о 50% знижені білети поворотні II. і III. класи з 3-дневною важностию.

Їхати там або назад можна кождим поїздом особовим переходячим безпосередно взгл. з дотичної стациї, а їзда поворотна мусить розпочати ся перед північою третого дня важности білету.

Перерва їзди в стациях посередних єсть на підставі тих білетів поворотних недопускаєма. Білетів таких иншим особам відступати не можна.

Для прогульки більшого товариства, або заведеня наукового складаючого ся що найменше з 20 осіб, котрі викажуть ся одвітною леґітимациєю, буде видавати ся згадані білети також в инші дни за окремим дозволом.

Дотичні поданя належить вносити що найменше на 8 днів перед наміреною прогулькою до ц. к. Дирекциї зелізниць державних у Львові.

— **Позичка міста Львова.** Сими днями 14-міліонова інвестицийна позичка м. Львова одержала цісарску санкцию. З тої позички мають бути ужиті такі суми: На розширенє міскої ґазівні 2,000.000 корон, на будову нових шкіл 3,000.000, за закупно ґрунтів під водопроводнє заведенє та під будову адміністрацийного дому, маґазинів і варстатів для того заведеня 600.000, на розширенє міскої різниці 260.000, на будову торгових галь 1,200.900, на похороннє заведенє і передпохоронний дім 180.000, на розширенє добродійних заведень 500.000, на людові лазнички 300.000, на будову міских каналів 2,600.000, на вибрукованє улиць 2,000.000, на закупно реальности для громади 500.000, на покритє коштів, сполучених із зреалізованєм позички 860.000 корон.

Телеґрами.

Відень 5 мая. Між зголошеними вчера внесенями в палаті послів було внесенє посла Куриловича о знижене цін їзди на державних зелізницях для сьвященників.

Відень 5 мая. Вчера вечером відбула ся конференция окремої комісиї Кола польского вибраної для нарад над податковими проектами правительства, в присутности міністра Біліньского.

Берлин 5 мая. До „Lokal Anzeiger-a“ доносять з Константинополя, що гроші найдені в Ілдізі були уміщені в шкіряних міхах. Найдено крім того множество револьверів, що вказує на те, що султан наміряв боронити ся. Дорогоцінна бібліотека, в котрій суть рідкі окази творів перских і грецких, буде віддана до публичного ужитку.

Франкфурт 5 мая. Після „Frankf. Ztg.“ рада міністериальна в Константинополи постановила частинну автономію для вілаєту Джемен в Арабії, аби лиш спинити дотеперішні тамошні несупокої.

Константинополь 5 мая. Цивільну лісту султана, котра виносила 50.000 фунтів, знижила буджетова комісия до 25.000 фунтів, султан же просив, аби обнижено єї ще до 20.000 фунтів.

Константинополь 5 мая. Після заяви одного з членів воєнного суду, видав той суд доси 15 засудів смерти. Доси повішено вже 13 осіб.

Константинополь 5 мая. Магмуд Шефкет паша видав нове оповіщенє, в котрім виступає против приналежности армії до якого небудь сторонництва політичного.

Солунь 5 мая. Молодотурецкі комітети в Скопле і Монастирі просили тутешний комітет, аби той вплинув на чєсописи, щоби они перестали кидати обиди на бувшого султана, бо магометани з тої причини дуже обурені.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 5 мая:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·—	до	13·30
Жито	8·70	до	9·—
Овес	8·50	до	8·80
Ячмінь пашний	7·70	до	8·—
Ячмінь броварний	8·—	до	8·60
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·—	до	11·50
Вика	9·—	до	9·50
Бобик	8·—	до	8·50
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	80·—
Конюшина біла	35·—	до	55·—
Конюшина шведска	70·—	до	85·—
Тимотка	34·—	до	38·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{30}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7·25, **8**$^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{50}}$.

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**$^{\underline{15}}$, 5·40, 10$^{\underline{30}}$.

З Черновець: **12**$^{\underline{20}}$, 5$^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **2**$^{\underline{05}}$, 5·58, **6**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{30}}$.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11$^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9$^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10$^{\underline{12}}$.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9$^{\underline{39}}$.

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8$^{\underline{21}}$.

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8$^{\underline{20}}$.

„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9$^{\underline{35}}$.

„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.

в неділі і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9$^{\underline{35}}$.

З Янова:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$. 1·15, 9$^{\underline{25}}$,

в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·$\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10$^{\underline{15}}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11$^{\underline{45}}$.

З Виник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).